

[Niels Helveg Petersen]

de. Tværtimod er det vores bestemte opfattelse, at diskussion om de institutionelle forhold, om ændringer af institutionernes indbyrdes placering, kan komme til at stå i vejen for samarbejdets konkrete udvikling. Det er, som det er udtrykt af udenrigsministeren, også regeringens grundholdning, og det er jeg glad for. Jeg opfordrer stærkt til, at denne grundholdning slår igennem under de drøftelser, der føres om Genscher-Colombo-planen.

Grønlands forhandlinger om vilkårene for udtræden af EF har hidtil haft et helt utilfredsstillende forløb. Det går for det første for sendrægtigt, og for det andet er de seneste tyske krav om fiskerirettigheder ved Grønland i mange år, som udenrigsministeren har udtrykt det, uacceptable og i øvrigt udtryk for manglende forståelse for det grønlandske samfunds særlige karakter og problemer. Det er overordentlig vigtigt, at den danske regering i folketinget får stærk opbakning til afvisning af det tyske forslag, for at man kan finde frem til en rimelig løsning, som er tilfredsstillende for Grønland og for Danmark.

Jeg kan ikke se, hvad der skulle stå i vejen for det, det burde kunne ske. Ret beset er nemlig de økonomiske interesser for Vesttyskland i fortsat torskefiskeri helt, helt ubetydelige og minimale i forhold til den samlede tyske økonomi og står ikke i noget som helst rimeligt forhold til, hvad dette spørgsmål betyder for det grønlandske samfund og for det grønlandske samfunds udvikling.

Den vesttyske udenrigsminister, Genscher, lægger jo navn til bl.a. Genscher-Colombo-planen, og jeg har ved denne lejlighed som ved adskillige andre lejligheder klargjort det radikale venstres holdning til denne plan.

Jeg vil bede udenrigsministeren om over for den vesttyske udenrigsminister at gøre opmærksom på, at den holdning, som den vesttyske udenrigsminister, hr. Genscher, indtager i Grønlandsspørgsmålet, kun yderligere kan tjene til at cementere modstanden her i landet imod Genscher-Colombo-planen. Det kan kun yderligere tjene til at øge modstanden imod Genscher-Colombo-planen, når man ser, at der fra vesttysk side lægges en så uforstående og uforstandig holdning til det grønlandske spørgsmål for dagen.

Hr. Erhard Jakobsen talte om, at Genscher-Colombo-planen var miskendt. Jeg er

ikke enig. Hr. Erhard Jakobsen mente, at dette var et udtryk for visioner, en ny måde at lave europæisk politik på. Er det det? Det, vi ser i den vesttyske regerings holdning i Grønlandssagen, er i hvert fald ikke noget visionært, en ny måde at føre politik på – tværtimod. Det er det stik modsatte, det er alt for traditionelt, desværre. Jeg vil meget stærkt opfordre udenrigsministeren til over for hr. Genscher ved først givne lejlighed og ved mange lejligheder at påpege over for den vesttyske regering, at man fra dansk side ikke finder, at den vesttyske holdning er acceptabel og kan danne grundlag for en rimelig løsning af det grønlandske samfunds problemer i de forhandlinger, der foregår.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det dagsordensforslag, som er fremsat af socialdemokratiet, kan det radikale venstre stemme for. Det er ikke just, fordi der er noget epokegørende nyt i forslaget, men man formulerer sig dog anderledes og, synes vi, mere konkret end tidligere i forhold til det, der er hovedproblemet i spørgsmålet om INF-raketterne.

Vi noterer os således, at punkt 3 nu klart kræver, at de franske og de britiske kernevåben skal tælles med. Vi er uforstående over for, at regeringen og udenrigsministeren her i dag fortsat kan mene, at det kan man undgå. Vi ved, at der ikke bliver nogen aftale, medmindre disse raketter tælles med, og som George F. Kennan skrev forleden i Politiken: »De to lande, England og Frankrig, må gøre op med sig selv, om de er medlemmer af NATO eller de ikke er det. Begge dele er umuligt.«

Det vil altså sige, at kan man ikke få disse raketter i England og Frankrig inddraget, så må man gøre, som det siges i punkt 3: søge at sammenkoble START-forhandlingerne og INF-forhandlingerne. Det er muligt, at det, som udenrigsministeren siger, kan føre til mere langvarige forhandlinger, men hellere det end afbrydelse af forhandlingerne og påbegyndelse af opstilling af nye raketter.

Dér er vi ved det andet positive punkt i dagsordensforslaget, punkt 2, der siger, at der ikke må træffes forberedelse til opstilling, så længe der forhandles. Nu har jeg hørt hr. Lasse Budtz sige, at dette dagsordensforslag ikke er i konflikt med dobbeltbe-